(గత సంచిక తరువాయి)

"అభీ! అంటూ చొరవగా డోర్ తీసుకుని లోపలికి వచ్చింది సియానా. టైం రాత్రి పదిన్నర గంటలు దాటింది.

అభీ రూంలో ఏ.సి ఆపేసి వుంది. కిటికీ తలుపులు తెరిచివున్నాయి. లాప్‌టాప్ ఒడిలో పెట్టుకుని, రాకింగ్ చెయిర్‌లో కూర్చుని వున్నాడు. చూపు స్క్రీన్‌మీదే వున్నా, మనసు మాత్రం అక్కడ లేదు.

"నాకు తెలుసు. నీకు నిద్రపట్టదని.." మూతిని సున్నాలా చుడుతూ అతని దగ్గరకు వచ్చి నిలబడింది.

వైట్ కలర్ నైట్‌గౌన్‌లో విరబూసిన మల్లెపూవులా వుందామె. కాబోయే భర్త, ఎవరూ లేని ఏకాంతం. సందెవేళలో పెట్టుకున్న గాఢమైన ముద్దు గుర్తొచ్చి తమకంగా, అతని చేయిపట్టి లాగింది. "ప్లీజ్ సియా! నన్ను కాసేపు ఒంటరిగా వదిలెయ్!" ఆమె చేతిపట్టుని విడిపించుకుంటూ అన్నాడు.

"అభీ.. ఆర్యూ ఓ.కే!" ఎర్రగా ఉన్న అతని కళ్ళను చూసి ఆందోళనగా అడిగింది.

"అయాం సారీ.. నువ్వెళ్ళి పడుకో" నెమ్మదిగా అన్నాడు.

సియానా మౌనంగా అక్కడనుంచి వెళ్ళిపోయింది.

విజయవాడ నగరం. తెల్లవారుఝామున నాలుగుగంటలకి, బ్లాక్ కలర్ బెంజికారు వచ్చి ఓ భవంతి ముందు ఆగింది.

కారు చప్పుడుకి కునికిపాట్లు పడుతున్న వాచ్‌మెన్ గబుక్కున స్టూలు మీద నుంచి లేచి నిల్చున్నాడు.

కారులో ఉన్న అభినవ్‌ని చూసి "చిన్నయ్యగారూ.." అంటూ పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి తలుపు తీశాడు.

కారు నేరుగా పోర్టికో ముందు ఆగింది.

కాలింగ్ బెల్ నొక్కకుండా నెమ్మదిగా తలుపుతట్టాడు. ఆ ఇంట్లోనే ముప్పై సంవత్సరాలకు పైగా నమ్మకంగా పనిచేస్తున్న నౌకరు, పెంచలయ్య తలుపు తీశాడు.

"చిన్నయ్య వచ్చారు.. అమ్మగారిని పిలవవే.." పక్కనున్న భార్యతో అన్నాడు.

"వద్దు.. రమణమ్మ.. కాసిని కాఫీ యివ్వు చాలు."

రమణమ్మ వంటగదిలోకి వెళ్ళింది.

షూస్, సాక్సు తీసేసి సోఫాలో కూర్చున్నాడు.

కాఫీ తాగి, అక్కడే పడుకుని నిద్రపోయాడు.

ప్రొద్దుటే నిద్రలేచి, హాల్లోకి వచ్చిన శకుంతలాదేవి సోఫాలో పడుకుని వున్న అభీని చూసి ఆశ్చర్యపోయింది.

రాత్రి అంతా డ్రైవ్ చేసి, అలసటగా నిద్రపోతున్నట్టుంది అతని ముఖం. కొడుక్కి నిద్రాభంగం కాకుండా, నిశ్శబ్దంగా పనులు ముగించుకుని అభీకి ఎదురుగ్గా ఉన్న సోఫాలో కూర్చుంది.

"చెప్పాపెట్టకుండా ఎందుకు వచ్చాడో?"

హఠాత్తుగా, ఫోన్ చేయకుండా రావడం అభీకి యిది మొదటిసారేం కాదు. మేనమామ యింటికి, సిటీకి పంపించిన కొత్తలో గుబులు పుట్టుకొచ్చినప్పుడల్లా, యిలాగే చెప్పాపెట్టకుండా వస్తూ వుండేవాడు. ఎప్పుడైనా మనసు బాగా లేదంటేనే యిలా చేస్తాడు.
"అమ్మా! ఏమిటీ దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నావ్?"

కళ్ళు తెరుస్తూనే, ఎదురుగా సోఫాలో కూర్చుని కనిపించిన శకుంతలతో అన్నాడు.

"ఏం లేదు నువ్వు లేచి మొహం కడుక్కో. టిఫిన్ తిందువుగాని."

"అమ్మా!"

సోఫాలో నుంచి లేవబోయినదల్లా ఒక్క క్షణం ఆగింది.

"ఇవాళ నాకు యిడ్లీలు తినాలని వుంది"

"వీడేంటి, యివాళ కొత్తగా మాట్లాడుతున్నాడు?" అనుకుని శకుంతల ఆశ్చర్యపోయింది.

అభీ ఫ్రెష్ అయ్యి వచ్చేసరికి డైనింగ్‌టేబుల్ దగ్గర కూర్చుని వుంది.

మామూలుగా అతను ఎప్పుడు వచ్చినా రెండు రోజులకంటే వుండడు. అందుకనే, యింట్లో ఎంతమంది పనివాళ్ళున్నా తనే స్వయంగా వడ్డిస్తుంది. వెండి కంచంలో వేడిగా యిడ్లీలు, కొబ్బరిపచ్చడి వేసి అభీ ముందు పెట్టింది.

అభి ఒక్క క్షణం యిడ్లీప్లేటు వైపు, శకుంతలవైపు మార్చి చూశాడు.

"అమ్మా! నువ్వా సిటీకి వచ్చెయ్యకూడదూ?"

"వినాయక చవితికి రమ్మని నిన్ననే మామయ్య ఫోన్ చేసి చెప్పాడు. ఈసారి వచ్చినప్పుడు పదిరోజులు వుంటాను సరేనా!"

అభినవ్ మాట్లాడకుండా యిడ్లీలు తినసాగాడు.

కాస్సేపాగి "అలాకాదు హైదరాబాదులో మనమే ఒక యిల్లు తీసుకుని ఎందుకు వుండకూడదు?"

"నేనక్కడికి వస్తే యిక్కడ పొలాలు, తోటలూ ఎవరు చూసుకుంటారు?"

అభి నవ్వాడు.

."పి.కె గ్రూప్స్‌కి చాలా కంపెనీలు వున్నాయి. అవన్నీ మేనేజ్ చేసుకుంటుండగా లేనిది, పొలాలూ, తోటలు చూసుకోలేమా అమ్మా.."

శకుంతల మాట్లాడలేదు.

తినడం, ముగించి వాష్‌బేసిన్ దగ్గరికి వెళ్ళాడు అభి.

"ఒక్కటడుగుతాను చెప్పు. ఇన్నాళ్ళూ అంటే సరే ఎలాగో గడిచిపోయింది. ఇకమీదైనా మన వ్యవహారాలు మనమే చూసుకుంటే బావుంటుందనుకుంటున్నాను." చేతులు తుడుచుకుంటూ అన్నాడు.

"ఏమిటి నువ్వనేది?"

"పి.కె గ్రూప్స్‌లో మనవాటా షేర్స్ ఉన్నాయిగా. మనం కూడా వేరే మెంబర్స్‌లాగా యిండివిడ్యువల్‌గా ఉందాం అంటున్నాను. మామయ్యకి చెంచాగిరి చేయవలసిన అవసరం మనకు లేదు. మనల్ని వాడుకుని ఆయన ఛైర్మన్ పదవి దక్కించుకుంటున్నాడు. డెసిషన్స్ అన్నీ ఆయనవే."

"అందులో తప్పేముందీ?"

"అవన్నీ నీకెలా అర్థం అవుతాయి? నువ్వే నా పైన స్వతంత్రంగా వ్యవహరిస్తే కదా తెలిసేది? నువ్వే సమర్ధవంతంగా అన్నీ చూసుకుని వుండగలిగితే యిప్పుడీ సమస్య వచ్చేదేకాదు. ఇప్పటికైనా నీ పేరుతో ఉన్న షేర్స్ నాకు ట్రాన్స్‌ఫర్ చెయ్యి. లేదా బోర్డుమెంబర్స్ మీటింగ్స్‌కి అటెండయ్యి విషయాలు తెలుసుకో" చిరాకుపడుతూ అన్నాడు.

"అభీ స్వతంత్రంగా ఎదగాలనుకుంటున్నాడు." ఆ విషయం శకుంతలకి అర్థం అయ్యింది. షేర్స్ ట్రాన్స్‌ఫర్ చేయడానికి ఆమెకి ఎటువంటి అభ్యంతరాలూ లేవు. ఉంటున్న భవంతి, తోటలూ చాలు. ఆమె జీవితం సుఖంగా గడిచిపోవడానికి.

కానీ, యిప్పుడీ పని చేస్తే హరిప్రసాద్‌కి ఖచ్చితంగా కోపం వస్తుంది. ఆయనకి ఇష్టం లేని పని శకుంతల చేయలేదు.

ప్రస్తుతం అదే ఆమెను కలవరపెడుతున్న విషయం.

బాగా ఆలోచించి, "ఏ విషయం మామయ్యతో చర్చించాక నిర్ణయించుకుందాం" చెప్పింది.

"మామయ్య.. మామయ్యా.. ప్రతిదానికీ ఆయనేనా? ఆయన లేకుండా ఏ పనులు జరగవా? నిర్ణయాలు తీసుకోరా?" కోపంగా అరిచాడు.

అభీ గొంతు పెంచి మాట్లాడటంతో శకుంతల వెంటనే పెంచలయ్యవైపు చూసింది.

విషయం అర్థమైందన్నట్టుగా పెంచలయ్య మిగతా నౌకర్లందరినీ బయటికి పంపి, తలుపు దగ్గరగా వేసి కాపలాగా నిలబడ్డాడు.

అప్పుడు, శకుంతలాదేవి గొంతు విప్పింది "అభీ.. నాన్న చనిపోయాక ఎంతమంది మన వాటా షేర్సే అమ్మమని వత్తిడి తెచ్చారో తెలుసా? మామయ్య మనకి అండగా నిలబడడం వల్లే నేను ధైర్యంగా వున్నాను. పదిహేను సంవత్సరాల క్రితం పి.కె గ్రూప్స్ ఎలా ఉండేదో యిప్పుడు ఎంతగా ఎదిగిపోయిందో చూశావా? ఆ రోజే మనం బయటికి వచ్చి వుంటే, యివాళ పి.కె గ్రూప్స్ ఓనర్స్ అని గర్వంగా చెప్పుకోగలిగేవాళ్ళమా?"

"ఇవేమీ నేను కాదనడం లేదు. కానీ, ఈ ఎమోషనల్ బ్లాక్‌మెయిలింగ్ చాలా సఫకేటింగ్ వుంటుంది. ఆ స్లేవరీ నావల్ల కాదు. నేను అంత మంచివాడిని కాదు. " అనేసి కోపంగా అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

శకుంతలాదేవి విచారంలో మునిగిపోయింది. ఎటూ తేల్చుకోవడానికి ఆమెకు ధైర్యం చాలలేదు.

మధ్యాహ్నం యిద్దరూ భోజనాలు చేయలేదు.

మూడు గంటల ప్రాంతంలో అభి వచ్చి టిఫెన్ తిని, శకుంతలతో మామూలుగా మాట్లాడేవరకు ఆమె మనసు మనసులో లేదు.

సాయంకాలం అభి తిరిగి హైదరాబాదు బయలుదేరాడు.

"ఉడుకు రక్తం, మాట తేడాకి మనసు కష్టపడి వుంటుంది. తొందరలోనే అన్నీ వాటంతట అవే సర్దుకుంటాయి" అనుకుంది శకుంతల.

అలాగే జరగాలని కోరుకుంది కూడా.

"ఇంకెన్ని వినాయకుళ్ళని చూడాలి? ప్రతిచోట గుంజీలు తీసి నాకు కాళ్ళు పట్టుకునిపోతున్నాయి."

"ష్. ఇది ఏడవది. ఇంకో రెండు వినాయకుళ్ళని చూసి వెళ్ళిపోదాం" కళ్ళు మూసుకుని దండం పెట్టుకుంటూ అంది.

"అమ్మా.. రచితా.."

మగ గొంతుక పిలుపు వినబడడంతో వెనక్కి తిరిగి చూసింది. సాల్ట్ అండ్ పెప్పర్ స్టైల్లో క్రాఫు, పాంటులోకి టక్ చేసిన షర్టు ... యాభైయ్యేళ్ళు పై ఉంటుందతని వయసు.

అతని చేతిని పట్టుకున్న ఏడేళ్ళ పాపపై పడింది రచిత దృష్టి.

వెంటనే మొహం చిట్లించుకుని, వెనక్కు తిరిగింది.

"పదవే, వెళదాం..." ప్రసాదం క్యూలో నిలబడ్డ వసుధని హడావుడిగా లాక్కొచ్చింది.

"ఇంకా యిద్దరు వినాయకుళ్ళని చూడాలన్నావుగా ఆ మూల తిరిగితే మూడు పందిళ్ళు వున్నాయి." చెబుతున్నా వినిపించుకోకుండా బరబరా లాక్కెళ్ళి స్కూటీ స్టార్ట్ చేసింది.

వసుధకి జవాబు చెప్పలేదు.

"ఎవరు నాన్నా ఆ ఆంటీ..?" చేతిని లాగుతూ అడిగిందా పాప, ఆయన్ని.

అతనూ జవాబివ్వలేదు.

"సార్.. మీ కోసం బెంగుళూరు నుంచి 'షెరోనా టెక్' వాళ్ళు వచ్చారు. మాట్లాడాలట. పంపించమంటారా?"

అభినవ్ పియ్యే వచ్చి చెప్పాడు.

"ఓ.. యా.. ష్యూర్... పంపించండి"

ఇద్దరు సాఫ్ట్‌వేర్ యింజనీర్లు లోపలికి వచ్చారు. వాళ్ళు లోగడ ఒకసారి అభినవ్‌ని కలిశారు కూడా. కొత్తగా డెవలప్ చేస్తున్న టెక్నాలజీకి వారికి డబ్బుసాయం కావాలి.

ఒక విధంగా చెప్పాలంటే "షెరోనా" స్టార్టప్ కంపెనీకి ఫైనాన్షియల్‌గా పి.కె గ్రూప్స్ అండదండలు కావాలి. దానికి బదులుగా వాళ్ళు "షెరోనా" డెవలప్ చేసిన టెక్నాలజీని అమ్మినప్పుడు లాభాలు షేర్ చేసుకుంటారు. లేదా, తిరిగి పి.కె గ్రూప్స్‌లోనే మెర్జ్ చేసి, తమకి రావలసిన వాటా తీసుకుంటారు.

ఇందువల్ల యిరువర్గాలకీ లాభమే.

అభీకి కూడా ఈ ప్రపోజల్ నచ్చింది. వాళ్ళు యిచ్చిన ప్రజెంటేషన్‌ని మార్కెట్ ఎక్స్‌పర్ట్స్‌కి చూపించి, నిర్ణయం తీసుకున్నాడు కూడా. ఇక, చివరగా మిగిలింది హరిప్రసాద్‌తో మాట్లాడడమే.

"మీకు ఏ విషయం టూ డేస్‌లో యిన్‌ఫర్మ్ చేస్తాము. అన్నీ. ఓ.కే. అయ్యాక టర్మ్స్ అండ్ కండిషన్స్ రాసుకోవచ్చు." చెప్పాడు అభి. వచ్చినవాళ్ళిదరూ షేక్‌హ్యాండ్ యిచ్చి వెళ్ళిపోయారు.

"మన సాఫ్ట్‌వేర్ కంపెనీలోనే యిటువంటి టెక్నాలజీని డెవలప్ చెయ్యొచ్చుగా, మనం యిన్వెస్ట్ చేసి, మళ్ళా మనమే కొని వాళ్ళకి లాభాలు చేకూర్చడం దేనికి?" హరిప్రసాద్ అన్నాడు.

"దీనికి చాలా పెద్ద మార్కెట్ వస్తుంది, మామయ్యా. ఇంత మంచి అయిడియా వుంటే, వాళ్ళు మన దగ్గర జీతానికి ఎందుకు పని చేస్తారు. వాళ్ళ దగ్గర అయిడియా వుంది, స్కిల్ వుంది. వానికి తగ్గట్టుగా లాభాలు ఆశిస్తారు. విన్ - విన్ సిట్యుయేషన్. పాతపద్ధతులు ఈ కాలంతో వర్కవుట్ కావు.."

హరిప్రసాద్ ఈ మాటకి ఒప్పుకోలేదు.

"మన సాఫ్ట్‌వేర్ రిసెర్చి వింగ్ వుంది కదా. ఇలాంటి ప్రయోగాలు మనకి అవసరం లేదు" ఖరాఖండిగా చెప్పాడు. ఊహించిన పరిణామమే కావడంతో అభీ పెద్దగా డిసప్పాయింట్ కాలేదు. కానీ, ఈసారి ఎలాగైనా తన మాట నెగ్గించుకోవాలనే పంతం బయలుదేరింది అతనితో.

అందుకే ఈసారి హరిప్రసాద్‌కి చెప్పకుండా ఒకపని చేయాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

"ఏవండీ.. కాఫీ తీసుకుంటారాండీ..?"

లోపలికి అడుగుపెడుతూనే, వినిపించిన కొత్తపలకరింపుకి ఆశ్చర్యపోయాడు అభి.

చీరకట్టుతో నడవడానికి యిబ్బంది పడుతూ, కష్టం మీద బాలెన్స్ చేసుకుంటూ వుంది సియూనా.

అభీ అయోమయంగా చూడడంతో, రెండు చేతులూ నోటికి అడ్డం పెట్టుకుని పకపకా నవ్వేసింది.

లూజుగా వేసిన హెయిర్ బ్యాండ్ జారిపోయి, జుట్టు అందంగా భుజాల చుట్టూ పరుచుకుంది.

చికాకులన్నీ మర్చిపోయి, హాయిగా నవ్వేశాడు అభి.

"ఏమిటీ వేషం?"

"అత్తయ్య అడిగింది చీరకట్టుకోమని. అందుకే కట్టుకున్నాను. జస్ట్ నీకు చూపించి ఛేంజ్ చేసుకుందామని వెయిట్ చేస్తున్నాను. హౌ ఈజ్ యిట్?"

సమాధానంగా అతను నవ్వాడు.

ఆ నవ్వుతో అర్థం తెలిసినట్టుగా, మూతి విరిచి, చీరపైకి ఎత్తిపట్టుకుని గెంతుతూ తన రూంలోకి వెళ్ళింది.

★★★

"త్వరగా వీళ్ళిద్దరికీ పెళ్ళి చేసేయాలి" అభినవ్ విజయవాడ వచ్చినప్పుడు మాట్లాడిన మాటలు గుర్తొచ్చి కలవరపడింది శకుంతల.

రాత్రి పడుకోబోయే ముందు అభి గదిలోకి వచ్చింది శకుంతల. అతను యింకా పనిచేసుకుంటూ ఉన్నాడు.

"అభీ.. మామయ్యతో మీ పెళ్ళి గురించి మాట్లాడాలనుకుంటున్నాను" కొడుక్కి ఎదురుగా ఉన్న కుర్చీలో కూర్చుంటూ అంది.

అభినవ్ విననట్టే మౌనంగా పనిచేసుకోసాగాడు.

"ఏమిరా మాట్లాడవు?" శకుంతల రెట్టించింది.

"నాలుగు నెలల క్రిందట అడిగావుగా అప్పుడేమన్నాడు?" విరాగ్గా అన్నాడు.

"అప్పుడంటే సియా చిన్నపిల్ల, తొందరేముందీ అనుకుని వుండవచ్చు"

"ఇప్పుడడిగినా వాళ్ళు అలాగే అంటారు. ఎందుకంటే వాళ్ళ అల్లుడు బానిసలాగా యింట్లోనే పడివుంటాడుగా. వాళ్ళకి యిష్టమైనప్పుడు "ఊ" అంటే పెళ్ళి చేసుకుంటాడు."

"అభీ.." బాధ నిండిన స్వరంతో అంది.

"నువ్వేమనుకున్నా యిది నిజం. వాళ్ళకి చెప్పిన మాట విని పడుండే అల్లుడు కావాలి. మనం ఉట్టి ఎమోషనల్ ఫూల్స్‌లా కనిపిస్తున్నాం, కాబట్టే మనల్ని ఆడిస్తున్నారు. మామయ్యకి కొడుకులేని లోటు తీర్చే అల్లుడు కావాలి. కానీ, కొడుకులా పెత్తనం చేయకూడదు. అత్తయ్యకి మామయ్య తర్వాత కంపెనీలో ప్లేస్ కావాలి. అందుకని నేను ఎదగకూడదు. ఇద్దరికీ అల్లుడుగా మాత్రం నేనే కావాలి.. ఎందుకంటే, మనం మంచివాళ్ళం. వాళ్ళ సాయాన్ని గుర్తించి జీవితకాలం నెత్తిన పెట్టుకుంటాం అని తెలుసు యిద్దరికీ. అసలు ఏ దద్దమ్మనో తెచ్చి అల్లుణ్ణి చేసుకుంటే సరిపోతుంది. కానీ, భయం తెలివితేటలు లేకపోతే కంపెనీని ఎక్కడ ముంచేస్తాడో అని. నా ప్రతి నిర్ణయాన్ని తిప్పికొట్టి, నా కాన్ఫిడెన్స్ మీద దెబ్బతీస్తుంటేణ యింకా వాళ్ళమీదే ఆధారపడాల్సిన అవసరం నాకు లేదు. మా నాన్న పెట్టుబడి వుంది యిక్కడ. వాళ్ళ ఇన్‌సెక్యూరిటీస్‌కి నేనేం చేయలేను." ఆవేశంగా మాట్లాడాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)